

Nedeľa Božieho milosrdenstva

(Spracované podľa knihy I. Róžyckého, Božie milosrdenstvo)

Nedeľa Božieho milosrdenstva zaujíma medzi ostatnými prejavmi úcty prvé miesto: Pán Ježiš od sv. sestry Faustíny žiadal, aby sviatku predchádzala novéna z ružencov k Božiemu milosrdenstvu, dokonca jej osobne nadiktoval krásnu novénu, ktorá však bola určená pre jej vlastnú potrebu. Tomuto sviatku prikladal taký veľký význam, že v 43. zjavení povedal: „*Moje srdce sa raduje z tohto sviatku.*”¹ Sviatok Milosrdenstva sa má sláviť v prvú nedeľu po Veľkej noci. Výber tejto nedele a výslovné Ježišovo želanie, aby kňazi v ten deň kázali o Božom milosrdenstve, zvlášť o tom, ktoré nám Boh udeľuje skrze Krista, poukazuje na to, že Ježiš vidí úzky vzťah medzi veľkonočným tajomstvom nášho vykúpenia a týmto sviatkom, ktorý je určený na to, aby sme v ten deň rozjímali o tajomstve vykúpenia ako o najvyššom prejave Božieho milosrdenstva k nám.

Od dňa 30. 4. 2000, v ktorom bola sestra Faustína kanonizovaná, už slávi tento sviatok celá Cirkev.

Ježiš žiadal, aby sviatku Milosrdenstva predchádzala novéna a od sestry Faustíny vyžadoval, aby sa na jeho slávenie pripravila novénou, ktorá pozostáva z ružencov k Božiemu milosrdenstvu. Jej samej prikázal napísať a čiastočne jej nadiktoval krásnu a hlbokú novénu, ktorú nájdeme v jej treťom zošite *Denníčka*, avšak určenú pre jej vlastnú potrebu (veriaci sa ju môžu modliť s nábožnosťou). Ale novéna z ružencov k Božiemu milosrdenstvu určená pre celý svet zlučuje Ježišove prisľúbenia, ktoré sú na jednej strane spojené s modlitbou toho ruženca, a na druhej strane s modlitbou novény pred sviatkom Milosrdenstva. O tejto novéne sa Ježiš takto vyjadril: „*V tejto novéne udelím dušiam všetky milosti.*”² Slová „*všetky milosti*” znamenajú, že modliaci sa novénu k Milosrdenstvu dosiahnu všetky Božie dobrodenia, o ktoré budú prosiť, bez ohľadu na to, či sa budú modliť o milosti pre seba alebo pre iných.

Ježiš žiada, aby sme Nedeľu Božieho milosrdenstva prežívali slávnostne, t.j. ako liturgický sviatok všeobecnej Cirkvi. Čo sa týka spôsobu jej slávenia, vyslovil dve želania: po prvé, obraz Milosrdného Ježiša má byť slávnostne posvätený a v túto nedeľu verejne, liturgicky uctený. Po druhé: „*Kňazi majú v tento deň hovoriť dušiam omojom veľkom a nepreniknuteľnom milosrdenstve.*”³

Ježiš sa teda dožaduje, aby témou kázni v tento deň bolo jeho milosrdenstvo, t. j. nielen jeho božské a nekonečné milosrdenstvo, ale aj nepochopiteľné milosrdenstvo jeho ľudského srdca, ktorého dôkazom je predovšetkým jeho umučenie, pretože chce, „*aby sviatok Milosrdenstva bol úkrytom a útočišťom pre všetky duše, zvlášť pre úbohých hriešnikov.*”⁴ Keďže neexistuje iný spôsob čerpania milostí z prameňa milosrdenstva ako cez dôveru, kázeň má byť taká, aby priviedla poslucháčov k postoju neochvejnej, vrúcnej dôvery. To je možné len vtedy, keď kňaz ukáže veriacim nepochopiteľnú Ježišovu lásku a milosrdenstvo vyjadrené v jeho umučení, ako aj v celom diele vykúpenia. Zmyslom celého sviatku je teda rekapitulácia celého vykúpiteľského diela pod zorným uhlom vykúpenia.

V tento deň je tiež veľmi vhodné spomenúť mimoriadnu milosť, ktorú Ježiš spojil so slávením tohto sviatku: „*Kto v tento deň pristúpi k prameňu života, dosiahne úplné*

¹ *Denníček sv. Faustíny Kowalskej*, Imprimatur Mons. František Tondra, číslo na margináliách 998.

² Tamže, 796.

³ Tamže, 570.

⁴ Tamže 699.

*odpustenie vín a trestov,*⁵ povedal Pán Ježiš v 13. zjavení. A v 33. zjavení toto prisľúbenie zopakoval ešte zreteľnejšie: „*Duša, ktorá pristúpi k svätej spovedi a svätému prijímaniu, dosiahne úplné odpustenie vín a trestov.*”⁶

Táto mimoriadna milosť, ktorú Ježiš spojil s Nedeľou Božieho milosrdenstva, je niečím oveľa väčším než úplné odpustky. Úplné odpustky spočívajú totiž len v odpustení dočasných trestov, ktoré sme si zaslúžili za spáchané hriechy, ale nikdy nie sú odpustením samotných vín. Tá mimoriadna milosť je zároveň väčšia ako milosti šiestich sviatostí, s výnimkou sviatosti krstu, pretože odpustenie všetkých vín a trestov sa dosahuje jedine sviatostnou milosťou krstu. V uvedených prisľúbeniach Kristus spojil odpustenie všetkých vín a trestov so sv. prijímaním prijatým na sviatok Milosrdenstva, čiže ho tým pozdvihol na úroveň „druhého krstu”. Je samozrejmé, že sv. prijímanie musí byť na sviatok Milosrdenstva nielen hodne prijaté, ale má spĺňať aj základné požiadavky úcty k Milosrdenstvu, aby sme mohli získať úplné odpustenie vín a trestov. Nehodné prijatie Oltárnej sviatosti - bez dôvery v Božie milosrdenstvo a bez akéhokoľvek úkonu milosrdenstva k blížnym - by negovalo úctu k Milosrdenstvu a namiesto mimoriadnej milosti by na nás privolalo Boží hnev. Duchovné dobro veriacich vyžaduje, aby vedeli, aké veľké milosti a za akých podmienok môžu získať prijatím Eucharistie v Nedeľu Božieho milosrdenstva.⁷

V deň sviatku Milosrdenstva Ježiš neobmedzil svoju štedrosť iba na túto jedinú, hoci takú mimoriadnu milosť. Naopak povedal, že „*v ten deň je otvorené vnútro môjho milosrdenstva. Vylievam celé more milostí na duše, ktoré sa priblížia k prameňu môjho milosrdenstva. (...) V tento deň sú otvorené všetky Božie pramene, cez ktoré plynú milosti.*”⁸ Preto „*nech sa nebojí priblížiť sa ku mne žiadna duša.*”⁹ Z citovaných Ježišových slov je zrejmé, že vrúcne túži, aby Nedeľa Božieho milosrdenstva bola neobyčajne účinným útočiskom pre všetkých ľudí, ale zvlášť pre hriešnikov; útočiskom neporovnateľne účinnejším než ostatné spôsoby úcty k Božiemu milosrdenstvu.

Neporovnateľná účinnosť tohto útočiska sa prejavuje trojakým spôsobom: po prvé v jej všeobecnosti. Všetci ľudia, dokonca aj tí, ktorí si doteraz nectili Božie milosrdenstvo, aj hriešnici, ktorí sa obrátia až v tento sviatok, môžu mať v celej plnosti účasť na všetkých milostiach, ktoré Ježiš pripravil na tento sviatok. Po druhé, Ježiš chce v tento deň zahrnúť ľudí nielen spásonosnými milosťami, ale aj dočasnými dobrodeniami - tak jednotlivcov, ako aj jednotlivé spoločenstvá: „*Ludstvo nenájde pokoj, kým sa neobrátí s dôverou k môjmu milosrdenstvu.*”¹⁰ Po tretie, všetky, aj tie najvyššie milosti a dobrodenia sú dostupné všetkým, ide však o to, aby o ne s veľkou dôverou prosili. Takú nezvyčajnú hojnosť milostí a dobrodení Kristus nespojil so žiadnym iným spôsobom úcty.

© Kongregácia sestier Matky Božieho Milosrdenstva

⁵ Tamže, 300.

⁶ Tamže, 699.

⁷ Porov. I. Rózycki, *Božie milosrdenstvo Základné črty úcty k Božiemu milosrdenstvu*, Imprimatur arcibiskup Mons. Alojz Tkáč, Prešov 2003, s. 31.

⁸ Tamže, 699.

⁹ Tamže.

¹⁰ Tamže, 300.